

**A PEU
DE CARRER**CATALINA
Gayà

JOSEP GARCÍA

►► Un grup de turistes segueix les explicacions d'un guia, ahir, al carrer de Portaferriça.

Guies turístics fins i tot en 'skate'

Un guia damunt d'un *skate* a la plaça dels Àngels és el que fa que aquesta cronista anoti que hi ha un nou artefacte des del qual es narra Barcelona. S'allarga, doncs, la llista d'enginyers des dels quals aquesta ciutat pot ser explicada. El 2003, i procedents d'Alemanya, van arribar els trixies: uns tricicle-taxis que tenen forma de coco. El 2006, i des de San Francisco, va aparèixer el Gocar, el cotxet groc que va fer de Barcelona un escenari a l'estil Austin Powers. Al cap de poc temps, va desembarcar el funky, una bicicleta amb seients semblant als trixies, però menys *fashion*.

Els artefactes es van posar de moda i, per descomptat, van conviure amb la bicicleta, que en aquell moment ja era «una alternativa *cool* i ecològica», tal com s'anunciava. Aleshores, hi va haver un debat entre veïns i ajuntament. Els veïns es queixaven de la invasió dels artefactes. L'ajuntament es mostrava preocupat per l'ús intensiu del sol. Ja han passat sis anys i els enginyers s'han integrat a aquesta ciutat bigarrada que és Barcelona i el debat s'ha calmat.

Dos exemples: la setmana passada, un cotxet groc recorria la Rambla. Des de la vorera, se sentia una

explicació que tenia a veure amb la història del Liceu. Ningú deia res. El dia que les treballadores sexuals es van manifestar pel centre de la ciutat, hi havia un grup de nòrdics que circulava pel carrer de Sant Ramon en bicicleta.

Era una imatge neorealista: els nòrdics pedalejant en un ecosistema gens turístic i un munt de dones cridant contra la modificació de l'ordenança que pretén eliminar les prostitutes dels carrers de la ciutat.

El guia que els conduïa no sabia

Un fals guia va fer creure a uns russos que les torres de Sant Adrià eren la Sagrada Família

gaire que estava passant i els animava a seguir sense demora. Els ciclistes li feien cas. Els veïns ni s'immuntaven. ¿Què devia explicar aquell guia? No se sap.

En el registre oficial de la Generalitat s'apunta que a Catalunya hi ha 2.500 guies però només exerceixen la professió uns 400. A Barcelona, la xifra és d'uns 200, 129 associats a l'Associació Professional de Guies de Turisme de Catalunya (APIT).

Per ser guia es necessita una acreditació atorgada per la Generalitat i que és imprescindible portar als museus. Encara que el decret sembla clar, deixa en l'aire què passa als llocs que no formen part del patrimoni: la Rambla, per exemple. Les places, un altre exemple.

Qualsevol guia oficial a qui se li preguntés explica que un guia intrús va fer que uns turistes russos creguessin que les torres de Sant Adrià eren els pinacles de la Sagrada Família. Maripaz Alonso és la presidenta d'APIT. Ahir, abans d'agafar un avió, explicava a aquesta cronista que la crisi ha agreujat l'intrusisme. «Barcelona té una morfologia especial i això fa que molts s'atreveixin a fer de guies sense ser-ho». Alonso convidava aquesta cronista a visitar la ciutat amb un guia oficial. «El problema és que els intrusos entorpeixen el trànsit i generen aquesta sensació de massificació. L'ajuntament és el que ho permet perquè atorga llicències. És increïble l'afany recaptatori», deia.

Després de sentir el que va dir Alonso, aquesta cronista es trobava un guia amb un grup de turistes britànics al carrer de Joaquim Costa. S'aturava a escoltar. L'home explicava que al número 29 hi havia nascut Enriqueta Martí, la *Vampira*. Aquesta cronista tenia ganes de dir-li que la tal Enriqueta no va ser mai vampira i que això és una llegenda falsa. L'home anava a peu, no destorbava el trànsit, però sí la història de Barcelona. ≡

apiedecalle@elperiodico.com